

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНАНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всеки петък

Абонаментъ:		Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна	Официални по 2 лв. на кв. сант търговски по споразумение.
За година	55 лв.		
За 6 месеца	30 лв.		
Брой 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.		Брой 1 лв.

Б.

ОПОМНЯНЕ Е НЕОБХОДИМО

Наблюдателят на нашия обществен живот вече отдавна забелязва появяването на един дух на безотрие, който изв ден въ ден взима широки размъри и овладява широкитъ маси, наклонни да отричатъ всичко добро, поради лошото икономическо положение, въ което не само нашата страна, но светътъ, се намира. Религиозното чувство е до такава степен отслабнало, че се кощунства открито съ всичко най светло, което човъшката душа си е създава въ течение на вѣковето. Безцеримонно и безстрашно се подхвърлят на критика всички институти, които религията е осветлила. Тази плоскост е силно наклонна и тя не ще ни изведе на добър край.

Етичното влияние на този дух е очевидно. Всеки ден пресата ни съобщава за нови и нови престѣпления, едно отъ друо по страшни. Покрусата е юлѣма, защото инкъ, тѣ не биха били посрещани почти индеферентно отъ широкитъ маси

Минаха най-светлитъ Христови празници. А християнството е религия, за ко-

ято сѣ дадени отъ човѣчеството маси жертви. Тя възтържествува преди всичко съ силата на своята правдивост. Не легендата, не историята, а настоящето нейно учение ѝ създава единъ светъл ореолъ, изразенъ въ недостигнатитъ отъ никоя религия морални принципи, които въстока сѣ съставлявали високъ идеалъ за разумния човѣкъ.

Нашиятъ народъ е проникнатъ отъ религиозни чувства и има всичкитъ качества на добрия християнинъ, които именно сѣ ю спасявали отъ пошбелъ не веднажъ въ миналото; тѣ ще му помагатъ и днесъ и утре. Нищо по-хубаво и по мило нѣма отъ проявлението на християнскитъ добродетели. Тѣ трѣбва да се пазятъ. Споменѣтъ за себжертвата въ всичкитъ ѝ вариации на Великия Витлиемски Синъ е винаш пресенъ и достоенъ примѣръ за подражание.

Религията не убива, а удохотворява, усмисля живота. А християнството — ю възвишава.

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ на градъ Варна.

Продължение отъ брой 297

3. Алдемировци

Село нѣколко километра западно отъ Сливница при което сж били съсредоточени главнитѣ сили на българ войска на 5, 6, 7 ноември 1885 год. и при което на 7 ноември е даденъ най-силния ударъ срещу сръбската войска презъ сръбско-българската война.

4. Алеко Константиновъ

Присателъ. Авторъ на безсмъртната книга „Бай Ганьо“. Сложилъ началото на туризма въ България.

5. Александър Василевъ

Кметъ на града. Доприносъль много за благоустройството, канализацията и електр. инсталации на града.

6. Ангелъ Георгиевъ

Родомъ отъ Тревненскитѣ колиби Бѣласица, търговецъ на манифак, въ Варна, дѣецъ по възраждане на българщината въ Варна.

7. Ангелъ Канчевъ

Помощника на Апостола Левски. При свикване на общото комитетско събрание въ Букурещъ презъ 1872 г. понеже имало опасностъ да попадне въ турски ржце се самоубива на Русенската скаля при минаване Дунава.

8. Антимъ I

Следъ признаване на Църковната ни независимостъ избранъ за първи екзархъ — 1870 г. Презъ освободителната война сваленъ отъ престола и изпратенъ на заточение въ Ангора, понеже билъ заподозрянъ отъ турцитѣ, като пострекателъ на възставията. Следъ войната освободенъ и се завърналъ въ своя престолень гр. Видинъ, гдето починалъ презъ 1887 г.

9. Априловъ

Василъ Евстатиевъ Априловъ (1789—1847 г. Роденъ въ Габрово Голѣмъ родолюбецъ, основателъ на училището въ родния си градъ Авторъ на нѣколко съчинения: Девница, Новобългарско образование, Български книжници и други.

10. Аспарухъ

Ханъ Аспарухъ—основателя на първото Българско царство въ Балканския полуостровъ въ 679 г.

11. Атанасъ Георгиевъ

Родомъ отъ с. Голица, Мно гозаслужилъ общественъ дѣецъ. Билъ е представителъ по Черковно народния въпросъ презъ 1860 г. и като такъвъ издействувалъ е направата на първото българско училище въ гр Варна—днешната църква „Св. Архангелъ Михаилъ“. Отровенъ отъ гърцитѣ въ Цариград. болница.

12. Арда

Рѣка въ южна България, извира отъ Родопитѣ, възпѣта въ народнитѣ ни пѣсни—притокъ на р. Марица.

13. Архимандритъ Панаретъ

Родомъ отъ Сливенъ. Духовенъ началникъ въ Варна презъ 1867 г. Опитенъ и деятеленъ, успѣлъ е да управлява общината свободно. Починалъ въ Силистра.

14. Бабадаиъ

Старъ градъ въ Добруджа. Населенъ повечето съ българ и съ чисто български села на околията му. Команденъ пунктъ на щаба на 3 а армия презъ войната 1915—18 г.

15. Балканъ

Стара Планина възпѣта въ нашата освободителна епоха.

На стр. 40 съ дата 19. X. 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото отправено до г-да: Желѣза, Желаска, Злати, Павли, Недю и дядо Кою въ с. Гевреклеръ, съ следното съдържание: „Знайте добре единъ човѣкъ работи и свършва работата на едно село, защото За пари. Когато е тѣй трѣбва да платите почтено на живописци-тъ Г-на Иванчо Кличовъ и Г-на Иванча Николовъ, спорѣдъ както сте ся съгласили, защото тѣя челоувци са работили и ви свършили, за да ся ползуватъ нѣчто. А вѣя като имъ не плащате и ги задръжвате отъ пжтя имъ е, отъ Бога и свѣти Кирила и свѣти Методія грѣхота и отъ хората срамота. Заради това кѣта приемнете писмото ни трѣбва безъ друго да имъ платите и да ги благодаритѣ, гдѣто и на друго мѣсто догодины като ги повикатъ съ радостъ да отидатъ, ане да ги отекчите“.

На стр. 41 съ дата 21. X. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Гинкьо Чорбаджи и Прочій Комшии въ село Дуранъ Кулаа. Ето съдържанието му:

„Писмуто ви отъ 14 тоя мѣсяцъ прѣхеме, въ него писанитѣ ви добрѣ проумѣхме.

По желаніето и исканіето ви, ако и да сж е обѣщаль Отецъ Архимандритъ да ви проводи други попъ. нъ защото сжщій днеска е повънъ, който може да намѣри и проводи, та не го виждайте за кусуръ. — А догдѣто са завърне и ви проводи, то ако имате нужда повикайте попъ Партенія, когото задлъжихме отъ тука да ви посрѣща нуждата църковна“.

На стр. 42 съ дата 21. X. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Желѣзчо, Стефана, Димо, Танасе и Георге въ село Карапча и Сатжлмжшъ. Ето съдържанието му:

„Писмуто Ви отъ 15 того мѣсяца прѣхеме, въ него писаны-тъ Ви добрѣ проумѣхме, па за отговоръ Ви казваме: По желаніето и исканіето Ви, на двѣтъ села Попъ Паргенія, като го е оставилъ Отецъ Архимандрита да Ви попува, и нѣ го удобряваме, та го приеметѣ и имайте занаяпредъ, който е длъженъ да ви изпълнява въ точно църковнитѣ обичай.

Споредъ желаніето и заповѣдь-та Ви, днеска Ви проваждаме Г-на Петра за учителъ, който е способенъ да преподава на дѣцата Ви, както и добрѣ Певѣцъ за въ църквата Ви; когото приемете за такъвъ съ благодарение; и Той защото е твърдѣ врѣденъ, затува го отъ дѣлихме отъ друго мѣсто и го проваждаме Вамъ, когото отъ къмъ

платата молимъ благодаретѣ го, недѣйтѣ сж скъпи за него, нито го имайтѣ, както недостѣянитѣ, нъ Ви молимъ да го благодарно приемнитѣ защото такъвъ рѣдко се намѣрва“.

На стр. 43—44 съ дата 22. X. с. г., е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Вълчане Дуковъ въ Карапча, Ето съдържанието му:

„Отъ една страна писмата, които прѣхеме и отъ друга както ся научаваме, че, по околны-те ви села доста раздоръ станжло; По тая пречина желаемъ да сж научимъ въ точно истѣнна, главната причина кѣя е? отъ какво и отъ гдѣ е произлѣзло? За туй ви молимъ чтомъ приемнете настоящето ви, да привикате сичкы-тъ околны комшии и да испитате за причините, кои са бѣле и да ни ги пишете за да узнаимъ. Защото нѣя ще проводимъ подиръ нѣколко дена единъ челоувѣкъ, който да ся научи. Именно ще дойде Г-да Г-нъ х. Ивановъ.

Отецъ Рафаилъ днеска идва за село, който е придруженъ съ новій попъ Теодора; знайте по църковній законъ единъ новъ попъ е задлъженъ да си служи четиридесетница; По тая пречина като дойдатъ благополучно Позволява имъ ся да си стоятъ въ одаята, да отварятъ църквата и да си служи новій Попъ свободно, когото отецъ Рафаилъ ще поучява и нарѣжда; сажнѣ нешто да не би да сте сж противили, че послѣ ще отговаря она който бы ся възпротивилъ на това.

Отецъ Рафаилъ колкото има да зема било църковно, било отъ селата, трѣбва да му спомогните, да си ги прибере сичкото, както отъ вѣхтія Епитропъ, тѣй и отъ новій, сжщо и гдѣто има да дава трѣбва да сж отплати предъ вазы. Аколи има нѣкой да не склони било за земање, било за даване трѣбва да дойде тука предъ общината да ся уплаче(?)“.

На стр. 45 съ дата 25. X. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Архимандрита Панарета въ село Тестиджии. Ето съдържанието му:

„Благодарно прѣхеме вашитѣ свѣти Писма отъ 21—22 того, въ тѣхъ писаны-тъ Ви добрѣ проумѣхме.

По желаніето и заповѣдь-тъ Ви, писахме днеска на село Гаргалжкъ нужды-тъ, отгдѣто, като приемемъ отговоръ ще ви извѣстимъ. Нѣя ще ся мѣчимъ да го убедимъ да отложатъ усвѣтението, нъ напротивъ, ако не съгласжтъ! Затова кажете ны гдѣ да ви пишемъ.

За отиваніето Ви въ Пазарджикъ, като дойдете тука, ще видимъ както е подобря така ще направимъ.

Молимъ лотерейны-ты билети старайтѣся да ги разпродадете по селата, защото по нова година безъ друго ще ся тегли.

Голишкій Попъ ако бы да нѣе за него селото като си дойдете тука ще размислимъ здраво и чтото намѣримъ за благословно щемъ нарѣди.

Человѣкъ-тъ отъ Солоджали дойде комуто разправихме нужды тѣ, който си отиди и ще дойде да ся тука въ недѣля, та давно можн да му ся спомогне до колкото е възможно“.

На стр. 46, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Отца Стефана и Вжльчо Чорбаджи въ с. Гаргалжкъ. Ето съдържанието му:

„Негово Всепреподобіе отецъ Панаретъ, нѣи пише отъ Тестиджій, че, за свети Архангела защото му ся случило да усвѣтѣва двѣ церкви въ Провадійскитѣ села, не ще може да пристигне да дойде да усвѣти и вашата църква; За това ви казваме: недѣйте ся приготвява за него день, нѣ за Ивановъ-день или койго други день искате. — Знаете че таква нѣщо коего ся касае до вѣрата нѣи и святите догми съ зоръ не става; Прочее като сте чакали толкова почакайте юще малку.

Жекаемъ поскоро да ни отговорите, за кой день ще удобрите да познаваме и нѣя“.

На стр. 47, съ съща дата, е помѣстено писмо до Г да отца Констандина и Ивана въ с. Хаджарджа. Ето съдържанието му:

„Научаваме се отъ достовѣрно мѣсто, че, до тоиж часъ по обѣщаніето си, нито единъ отъ сѣтиня Ви не стѣ излѣзли повънъ; за това ако и да познавате пречинитѣ отблизо, Ви казваме: чтомъ приемнитѣ настояще то ни, трѣбва безъ друго да отиди единъ та единъ повънъ, гдѣ то да ся упзи благочинието на святите Догмы, друго яче, освѣнъ гдѣто се нарушаватъ, нѣ ся поразждатъ! . . . и снанова съблзаянъ и раздоръ.

Знайтѣ добръ, че койго и да отиди понапредъ повънъ, си изпълнюва обѣщаніето отъ единъ странж и други си искарва рѣдътъ; тва като е тѣй, трѣбва ли да Ви ся напомнюва? не мислимъ! Прочее занаяпредъ бждете изпълнители на длъжноститѣ си, които ги изисква святата Наша Православна Вѣра, гдѣто да не става нужда на второ

напомнюваніе; защото ще бждете отговорни предъ църковниій законъ“.

Благословіята Господня и благодать-тѣ Божія да бжде на Вазы.

За Предсѣдатель общ. Панар. Хилен.
Варненската Бълг. община.

На страница 48 съ дата 26.X с. г., е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Митю Чорбаджи въ село Емирлери. Ето съдържанието му:

„Спорѣдъ извѣстіето на отца Архимандрита дойде тука и самъ дядо Иванъ, който ни приказа, какво момичето му като престанало на Дуча му откраднали доста нѣчта И тѣй като му нѣе по волята трѣбва като приемните писмуто нѣи да ги привикате и да му вземите нѣщата и да му ги дадете и да ги спогодите. Ако ли би да ся не погодѣ-тъ, то безъ друго да ги проводите тука до общинитѣ зетя му, дщеря му и вжля, ако ли нѣщата да дойдатъ, то ни пишете и ще ги доведемъ презъ хюкюмататъ“.

На стр. 49, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Отче Захарія въ село Гебедже. Ето съдържанието му:

„Споредъ извѣстіето на Отца Архимандрита дойде тука дядо Иванъ и нѣи приказа, какво момичето му като престанало на Дуча и му откраднала нѣколко нѣща; За това ви казваме като приемните писмуто нѣи да отидите въ селото Имерлери и да видите ако дадатъ нѣщата и ги погодите, направяно добръ. Аколи напротивъ, заедно съ чорбаджи Митя ги проводете тука до обществото, тѣя: Дщеря му, зетя му и вжля, които ако не искатъ да дойдатъ съ добро, то безъ друго да ни отговорите за да ги доведемъ презъ хюкюмататъ“.

На стр. 50, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Георги и Юрданъ х. Ивановъ въ Пазарджикъ. Ето съдържанието му:

„Приносящата настоящето нѣи Кириѣки Бонюва, Понеже мжжатъ ѣ Г-нъ Боню ся поминалъ И тя остава въ зло и окаянно положеніе; По тазѣ причина, тя ходила въ Русчюкъ и тука дойде и ся дадохъ отъ Правителството нужните Писма, та като дойде тамо, молимъ Ви за Бога спомугнетъ ѣ да си извади мжжовото си наслѣдіе. Нейната давия е: съ бащата на мжжай Г-нъ Стоянъ Чирпанлъ.

Също молимъ и Почитаемата община, ако бы съ добро да стане дай помогни, ана противъ чрезъ Правителството ако стане пакъ Г-ви ще ѣ спомогнитъ“.

На страница 51, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Отець Константинъ и Отець Ивана въ Хадърджа. Ето съдържанието му:

„Вчера Ви писахме, въ което Ви казахме да отидетъ единъ та единъ повънъ; А Днеска Ви казваме: Понеже Попъ Ганчу е злѣ болянь и не може да отиди повънъ, затова ви молимъ по скоро да отидитъ на селуго Куюджюкъ, гдѣто имало нѣколко дѣца да ся кръщаватъ и ги кръстите. Ако бы да е излѣзалъ Единъ та Единъ отъ свѣтния Вы повънъ, пишете му едно писму, да безъ друго да отиди изполни еднж свята длъжностъ“.

На стр. 52, съ дата 29 8-врія 1868 год., е помѣстено копие отъ писмото до Почитаемата Балчишка Бълг. община, обаче отсрани на полето е написано: „остава съ погрѣшки“.

На стр. 53, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до същата община. Ето съдържанието му:

„Г-нъ Хр. С. Аладжооглу гдѣто длъжалъ на Г-на Х. Трухча, като сге ги погаждали и кандисалъ на гр. 7,000, нъ са не погодили и дошълъ тука, който иска да ся отнесе до Правителството, аниѣ го задръжахме догдѣто Ви пишемеъ, та да ги погодимъ, защото е срамота. Г-нъ Х Трухча предумахме и кандиса да му плати гр. 6,500; И тѣй като пріемнитъ настоящіето ны, да кажетъ на рѣченнаго та да му направи Еднж полица или еднж разписка подпизана отъ Г-на Варбанча Радоевъ, я отъ Г-да Бр. Б. Аладжоогларъ. — Ако ли напротивъ не кандиса и на това, тогава трѣбва безъ друго да дойде самъ Г-нъ Христу, а нѣя ще въздржимъ Г-на Н. Трухча до гдѣто дойде за да ги погодимъ“.

На стр. 54, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до О. Захарій Христовъ въ Гебедже. Ето съдържанието му:

„Вашето писму отъ 28 того пріехме. Исканы-тѣ ни хора дойдохъ, които, като разпитахме подробно узнахме разпратъ имъ за какво и що была; затова остана сега Дядо Иванъ да доведе тука сына си и снаха си понапрѣдъ, на които ще дадемъ клѣтва само за гр. 300 какъ не сж ги видѣли и зели, сжщо послѣ ще доведемъ пакъ дѣщеряму и тя да сж закълне, както и сега казва прѣдъ назы: че, нито е видѣла гр. 300, нито ги е взела; тва тѣй, А другитъ нѣчта быле празно“.

На стр. 55, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Митію Чорбаджи и Проч. Комшіи въ село Емирлери. Ето съдържанието му:

„вашето общо писму отъ 28 того мѣсяца пріехме, въ него писаните ви добрѣ проумѣхме.“

Дяда Ивана Питахме, както зетя му, дѣщерята му и вжля, отъ които добрѣ разумѣхме разпратъ имъ; Тѣ нѣматъ друго освянь за гр. 300, за тѣхъ остава дядо Иванъ да доведе сына си и снахата си, та да имъ дадемъ клѣтва. А ако нѣще то друго ничто нема съ дѣщеря си, нъ комшіи да ся приберете и дай вземете дрѣхите отъ бащай и дай ги дадете“.

На стр. 56, съ същата дата, е помѣстено копие отъ писмото до Негово Высокопреподсбіе отецъ Архимандритъ Панаретъ въ с. Тестиджий. Ето съдържанието му:

„На 25 того, вы писахме по потрѣбни-тѣ: А сега ся благодарно (о)тговаряме на святоо Вы писму отъ 27 сущаго.“

Когото Попа удобритъ за провадія намѣстѣтъ го; А за да не става раздоръ Попъ Христа настанетъ повънъ въ нѣкое село, гдѣто имать селяны-тѣ нужда. Сжщо и Попъ Диму да си стой въ Караагачъ до годивжтж че, послѣ щемъ глѣда и прави. За попъ Христа мѣсто тамо нѣма въ околностъ-тж, та го проведетъ тука, когото ще настанимъ въ Капаклій и Куюджюкъ.

Молимъ глѣдайтъ колкото е възможно да ся укротяватъ духовитѣ, защото друго яче ся нарушава честъта и правата на църковнитѣ ны наредбы“.

На стр. 57, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Почитаемата Шуменска Бълг. Община въ гр Шуменъ. Ето съдържанието му:

„Приносящата настоящіето ны Г-жа Симанка съ врѣмя като ся ужени съ Г-на Х Христа, какво и колко му е броила, защото има челоуци да познаватъ тѣхны-тѣ условия, затова ся снабди съ нуждыт-тѣ свидѣтельства; А нѣя отъ наша странж Вы молимъ да и спомогнитъ въ тожъ случай, защото за Бога е грѣхота да ся у не правлява една сирота“.

(Копиетата отъ писмата отъ стр. 58 до 82 сж по лотарийния въпросъ).

На стр. 83, съ дата 1 XI 1868 год., е помѣстено копие отъ писмото до Негово Всепреподсбіе отецъ Архимандритъ Панаретъ, „въ гдѣто сж намѣрватъ“. Ето съдържанието му:

„На 29 престаналаго вы писахме въ тестиджий презъ Провадія, на което за пріемваніето ся не съмняваме.“

Пріехме отговоръ отъ Гаргалжкъ, въ което глѣдаме да ны натякватъ доста отъ еднж странж и друга, като ся вѣче приготвили за Арханге-

ловъ день, ако би да не отидите ще повикать гръцкій Владика и други такива, за да имъ освѣти църквата.

Днеска имъ отговорихме да бждатъ готови и, ще отидимъ безъ друго; По тѣжъ пречинж, Ви молимъ чтомъ пріемнитъ настоящето Ны безъ да ся маегъ да дойдетъ тука и отъ тука ще отидитъ за тамо, защото друго яче не бива*.

На стр. 84, съ сжща дата, е помѣстено копие отъ писмото до свещеника въ с. Караачъ. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 30 престаналаго, въ него писаны-те Ви добръ проумѣме.

Като пріемнитъ настоящето Ны, привикайтъ Момата Гиргина тайно, която исповѣдайтъ Духовно, по коя пречина не иска момчето Ивана, защото нѣя тука ся научихме че, момата не срдѣчно нѣйска момчето, освѣнь отъ страхътъ и по кандърмакъ-тъ Братовъ ѱ; Тва ако е тѣй. Тогава като ѱ исповѣдате и узнаетъ истѣнната, стѣ въ право да ги кандардисатъ и Вѣнчейтъ по църковны-тъ убичаи. Момичето Гиргина и братъ ѱ, сжщо и момчето Ивана съ едно отъ свойтъ му, на кое(то) ще дадетъ и Едно писму, въ него да разправитъ до колкото ся случать*.

На стр. 85, съ сжща дата, сж помѣстени две писма. Едното до Вѣльчо Новаковъ въ с. Гаргалжкъ, а другото до свещ. Атанасия въ с. Гюнь дооду. Ето съдържанията имъ.

„Благодарно пріехме честното Вы отъ 28 престаналаго, въ него писаны-те Вы добръ проумѣме.

Днеска писахме и проводихме нарочно челоувѣкъ до Отца Архим. Панарета; който безъ друго да дойде тука, та като дойде безъ да го маемъ тука ще ви го проводимъ и ще ся приготвитъ за Архангеловъ День ще стане освѣтеніето на църквата Вы.

Другото писмо:

„Писахме вы по напредъ да дойдете да ся разправите, нъ нито дойдохте, нито парите проводихте; за тва като пріемните настоящето ны трѣбва безъ друго да дойдете да ся разправите, а друго яче ако стане послѣ ще ся каете, нъ ся не стига*.

На стр. 86 съ дата 1/13 ноемврий 1868 г. е помѣстено едно „потѣкмително“. Ето съдържанието му:

Потѣкмително.

„Отъ една страна Г-нъ Х. Трифонъ Г. Аладжюглу и отъ другж Г-нъ Хр. С. Аладжюглу ся потакмихме предъ Почимаемата Главна Българска Община, по слѣдующитъ условия:

Подиръ четиринадѣсѣтъ годишното ни съдру-

жество, като си приглѣдахме с/китъ отъ едно до хиляда, преди две години, ся раздѣлихме и не нѣи остана друго, освѣнь, да зема Г-нъ Х. Трифонъ гр. 6,500, Пѣтъ хиляди и Пѣтстогинѣ, въ лира турска по гр. 105 или двадѣсѣтъ и два гр. 22 въ бѣло мѣджие. За тѣхъ издаде Г-нъ Хр. С. Аладжюглу единъ записъ днеска, да ся броятъ на три таксиди по 31 день.—За здравинж и на двѣтъ страни рѣченій записъ ся подписа отъ Г-на Върбанча Радоевъ и стана на заповѣдь Г-на Ангела Георгиевъ, единъ отъ членовѣтъ на рѣченната община. — Съ други думи Г-нъ Христу по е (както и съ врѣмя) сичкытъ вѣресій, стока и длъговѣ, както и Г-нъ Трухчу съ благодареніе му ги отстѣпи, безъ да има право да ся мѣси въ нѣчто и проч. За увѣреніе станяхъ двѣ подобни, отъ които да държи сѣка едикъ по единъ*.

На стр. 87, съ дата 1.XII. с. г., е помѣстено копие отъ писмото до Върбанчю Радоевъ въ Балчикъ. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 30 престаналаго, въ него писаны-тъ Ви добръ Проумѣме. —

Г-нъ Х. Трухча и Шурята на Г-на Хр. С. Аладжюглу погодихме предъ обществото по тва яче: Г-нъ Трухчу нѣма да дири ничто отъ Г-на Христа, освѣнь гр. 5,500, за които направихме единъ записъ да ся плати въ три таксиди сѣки единъ по 31 день, когото подписа шуряту а нъ и Г-ви ще станетъ поручители. спорѣдь както ни доказа Г-нъ Христюва Шуря и Николаки Българовъ.—Г-нъ Христу е, стопанъ на Вѣресійтъ, стокытъ, както и длъговѣтъ устанаха и негова с/ка, спорѣдь Вѣхтитъ имъ и нови-тъ Потакмителни писма. Загова, защото станж и за двѣте страни добръ, молимъ подпишете разписка и го върнетъ надиря. Той станж на заповѣдь Г-нъ Ангеловъ, а общината даде други Г-нъ Х. Трухчу*.

На стр. 88 съ дата 5.XI 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до почитаеми Чорбаджій Старцы и млади! въ село Гюнь дооду, Чатмата и Гевреклері! Ето съдържанието му:

„Познавате, че попъ Станчу има борчъ тука на единъ сарафинъ, който плати за него парыты на чорбаджіята му; И така защото го викаха тука и щѣха да го запрѣтъ, за това нѣя му станахме кафиль за 10 дена, каквото да не се посрами.—Прочее, ви молимъ кой каквото му е длъженъ да му ги плати-те, защото челоувѣкъ, особно свещеникъ слугува на едно село или на единъ чорбаджія, нели да си вземе хакътъ и да сж разправи съ когото има земаніе даваніе? Да! Когато е тѣй святиня му като вѣе слугувалъ и има нужда, трѣбва безъ друго да му платитъ, ако искате да го имате за винаги*.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 2. I. 1933 год. 5 часа сл. обѣдъ, присѣтствуваха почти всички общински съветници.

Кмета Ас. Брусевъ — по нѣмане на кворумъ заседанието се вдига за другъ день, когато съвета ще се свика съ особена покана.

Заседание на 12. I. 1933 г. 4.40 ч. следъ обѣдъ.

Кмета Ас. Брусевъ — Г-да общински съветници продължаваме отложеното заседание отъ 2 т. м. на редовна сесия. Трѣбва да прередимъ дневния редъ, като разгледаме въпроса за насроченото за 17 т. м. дѣло № 2931—932 год. предъ Върховния Административенъ съдъ между общината и държавата, респективно М-вото на железниците, относно отчуждаването общинско мѣсто за разширение железопътната гара—Варна.

Понеже се касва за 28,897,400 лева то налага се да бждатъ ангажирани да се явятъ въ съда отъ страна на общината освенъ кмета и юристконсулта Я. Сираковъ още и следнитѣ адвокати: Жеко Желябовъ, Ради Василевъ и Професоръ Д-ръ Иосифъ Фаденхехтъ.

Кмета и юристконсулта ще бждатъ командировани по това дѣло съ право на пътни и дневни пари съгласно закона за държавнитѣ служители; адвокатитѣ Ради Василевъ се съгласи на предложената му минимална сума за възнаграждение 10,000 лева и професоръ И. Фаденхатъ—20000 лв. колкото се отнася до г-нъ Ж. Желябовъ той прие да бжде общински повереникъ безплатно, освенъ само дневни пари, съвета

Р е ш и :

I Упълноощава кмета да се яви лично предъ Върх. Административенъ съдъ по

дѣло № 2931—32 г. съ право да преупълномоши адвокатитѣ. Д-ръ И. Фаденхатъ отъ София, Ради Василевъ и Жеко Желябовъ отъ Варна, съ запазване пълномощното на общинския юристконсултъ Янко Сираковъ, приетъ за повѣренникъ на общината по това дѣло още при първата съдебна инстанция.

II На Д-ръ И. Фаденхехтъ да се плати адвокатско възнаграждение по това дѣло 20000 лева, а на Ради Василевъ 10000 лв.

III Да се командирова до София, обратно по дѣлото общ. съветникъ Ж. Желябовъ съ право само на дневни пари.

IV По същото дѣло да се командирова до София и обратно имета Ас. Брусевъ и юристконсулта Я. Сираковъ съ право на пътни по бързия влакъ и дневни съгласно закона за държавнитѣ служители.

Решение 2-ро

Удобри се търга за доставка на обуша и ботуши на прислугата разсилнитѣ и пожарникаритѣ при общината.

Решение 3-то

Не се утвърди търга за доставката на дрехи за разсилнитѣ и пожарникаритѣ при общината, поради това че добитата цена е висока и неизносна за касата на общината и се реши да се произведе ново доброволно спазаряване.

Решение 4-то

Удобри се търга по доставката отпечатване на 50000 проспекти за рекламиране курорта Варна, които сж възложени върху Придворната Печатница—София по 1.54 лв. екземпляра.

Следва.

ТЕЛЕГРАМИ

Брусевъ градски кметъ — Варна

Царицата и азъ благодаримъ искрено Вамъ и на гражданството за любезнитъ приветствия и пожелания Честита на всички новата година.

Царьтъ.

София Двореца Негово Величество Царя

Отъ името на варненското гражданство и отъ мое име честитя на Ваши Величества новата 1933 година и пожелавамъ тя да Ви донесе радостъ и щастие.

Кметъ Брусевъ.

Подадена въ София на 31.XII.1932 г.

Приета въ Варна на 31.XII.1932 год.

До г. г. Окржжнитъ Управители въ Царството.

Заповѣдь № 1: — Поздравлявамъ всички служители по ведомството на Министерството на Вжтрешнитъ работи и Народното Здраве съ новата 1933 година, като имъ пожелавамъ щастие и благополучие въ живота и успѣхъ по службата. По тоя случай мой дългъ е да изкажа благодарностъ на всички полицейско административни членове за голѣмия трудъ и проявената ревностъ при пазене реда и спокойствието въ страната. На всички държавни, окржжни и общински служители за особенитъ грижи къмъ здравето на народа и за повдигането благосъстоянието на окржжитъ и общинитъ презъ изтеклата година. Недявамъ се, че и презъ новата година всички ние ще удвоимъ своитъ усилия за запазване сигурността въ страната за опазването на Народното Здраве и за изискването на истински напредъкъ въ всестранното развитие на България.

София, 1 януарий 1933 година.

Министъръ (п.) Ал. Гиргиновъ

В ъ р н о, при Варненското Окржжно управление

Секретаръ (п.) П. Николовъ

Вх. № 186—1933 г.

До г. г. Председателя на Окржжната Пост. Комисия, Градскитъ Кметове, Окр. Пол. Инспекторъ, Градоначалника и Окол. Началници въ Окржга.

З а з н а н и е.

Т у к ъ.

№ 19, гр. Варна, 2 януариз 1933 год.

Окр. Управителъ (п.) Г. Даскаловъ

Секретаръ (п.) П. Николовъ

В ъ р н о, при Варненското Градско общинско управление

Секретаръ: К. М. Дюлгеровъ

Кмета на гр. Варна

Ние изселващитъ се арменци отъ гр. Варна за родината ни Армения при напушането на нашето второ отечество мила България изказваме нашитъ сърдечни благодарности въ Вашето лице на Варненскитъ граждани за дадения намъ братски подслонъ.

За групата изселващи бежанци Кеворкъ Ованесянъ